

Sveti Josemaría nas izaziva da promijenimo svijet

Nadbiskup Donald Wuerl slavio je u Washington D.C.u svetu misu na blagdan svetog Josemarije. U svojoj je homiliji istaknuo da nas sveti Josemaría podsjeća da se radujemo izazovu mijenjanja svijeta. 10. srpnja, 2007

3.09.2007.

Evo teksta homilije nadbiskupa Wuerlea:

U početku ovog razmatranja života, svećeničke službe i nasljeđa svetoga Escrive, želio bih se vratiti na homiliju pape Ivana Pavla II na kanonizaciji svetog Josemarije 6.listopada 2002. Imao sam zadovoljstvo i privilegiju biti prisutan na tom izuzetnom izlijevu vjere na Trgu svetoga Petra i ulici della Conciliazione sve do Tibera koji su bili preplavljeni desecima i desecima tisuća vjernika koji su odražavali Djelo Božje.

Ovaj povijesni trenutak milosti uslijedio je dvadeset sedam godina nakon smrti sveca koga su tako odano i vjerno oslovljavali sa "El Padre." Sijećam se pratnje kardinala Johna Wrighta, tada prefekta Vatikanske kongregacije za svećenstvo, do sjedišta Opusa Dei u Rimu kako bi mogao odati poštovanje. Red je bio dugačak. Čak je i tad bilo jasno da je osobna svetost svetog Josemarie bila prepoznata i

priznata. Nadbiskup washingtonski Donald Wuerl propovijeda o svetom Josemariji u Bazilici nacionalnog svetišta Bezgrešnog Začeća Dvadeset sedam godina kasnije, u svojoj homiliji na kanonizaciji, papa Ivan Pavao II podsjetio nas je da nam "Bog dolazi blizu i mi možemo surađivati s njegovim planom i spasenjem." Zatim je govorio o uvjerenju svetog Josemarije Escrive da je "moguće uzdići svijet prema Bogu i izmijeniti ga iznutra." Papa Ivan Pavao II je potvrdio da je "ovo ideal koji nam sveti osnivač ističe."

U čitanjima izabranim za ovu liturgiju podsjeća nas se u Knjizi postanka da je sve što je stvoreno Bog stvorio. Prilikom stvaranja svijeta, Bog je iz praha zemaljskog stvorio čovjeka i smjestio ga u vrt Eden da ga obrađuje i brine o njemu.

Već u stvaranju svijeta, Bog nam daje svoje povjerenje, zapravo predaje

svoje vlastito djelo čovjeku tako da može procvjetati, da dođe do svog potpunog ostvarenja.

Tek kasnije razvojem događaja shvaćamo da je prvo stvaranje trebalo biti nadmašeno većim i veličanstvenijim – novim stvaranjem u milosti. Kao što je bio slučaj i u prvom stvaranju, Bog povjerava nama ljudima sposobnost, mogućnost shvaćanja punine novog stvaranja.

U poslanici Rimljanim, sveti Pavao ide ravno u središte misterija – plana spasenja. Primit ćemo izlijevanje Duha koji će nam omogućiti da postanemo djeca Božja. Posvojena djeca Božja, ali ništa manje od djece Božje.

Papa sveti Lav Veliki, podsjeća nas na naše ogromno dostojanstvo: "Kršćani, prepoznajte svoje dostojanstvo, sada kad ste dionici božanske naravi, . . . sjetite se tko

vam je glava, i čijeg ste tijela dijelovi ."

U misteriju izlijevanja Duha Svetoga shvaćamo što znači da Krist dolazi dati novi život. "Ja dodoh da život imaju, u izobilju da ga imaju." (Iv 10,10). On nam nudi bogatiji život od bilo kojeg drugog kojeg bismo mogli imati, život toliko drastično nov, da se moramo ponovno roditi da bismo ga primili (Iv 3, 3-8).

Možda najdramatičnija izjava intenziteta našeg novoga života u Kristu nalazi se u poslanici svetoga Pavla Galaćanima. Ovdje sveti Pavao, ponavljajući riječi svoje poslanice Korinćanima, kaže da nam je Bog, kada je došla punina vremena, poslao svoga Sina: "da možemo primiti posinstvo." (Gal 4:5). Po savršenoj milostivosti Božje dobrote, Bog je odabrao da nas uzme pale, slabašna stvorenja, i podigne nas na razinu jedinstvenog odnosa sa njime.

Odnosa koji odražava njegovo jedinstvo i ljubav prema svome sinu. Sve je ovo učinjeno kroz snagu Duha Svetoga.

Ono što smo mi pozvani obznaniti i živjeti je potpuno nov način života koji omogućava da živimo u komunikaciji s Bogom koja nas izmjenjuje.

Sveti je Josemaría govorio o privlačenju u blizinu Kristovu, kako bismo mogli iskusiti križ i njegovu snagu koja nas može izmijeniti. Vidio je u Božjem pozivu svake osobe poziv na približavanje Kristu raspetomu, kako bismo stekli duhovnu snagu da budemo sredstvo izmjenjujuće duhovne snage u ovome svijetu. Zbog tog je razloga tako često isticao važnost prepoznavanja da je svaki čovjek istinski pozvan od Boga.

Bog poziva sve nas. Poziv dolazi na ovaj ili onaj način. Bog je taj koji nas poziva da odgovorimo velikodušno,

te tako pronađemo istinsku radost u otvaranju našega srca Božjoj milosti. "Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje." (2 Kor 12, 9).

Na neki je način sveti Josemaría prethodio naglašavanjima Drugog vatikanskog koncila na osobnom pozivu na komunikaciju s Bogom. Koncil govori o univerzalnom pozivu na svetost, koji svaki od nas ima kao životni poziv. Konačno, pozvani smo na jedinstvo s Bogom.

U ovoj veličanstvenoj bazilici na bas-reljefu na samom kraju središnje lađe je prikaz univerzalnog poziva na svetost. Umjetnik prikazuje Duha Svetoga kako se izljeva na nas na našem putu u svjetlu Kristovu i svjetlu njegovog evanđelja. U izmjenjujućoj snazi Duha mi smo u mogućnosti promijeniti svijet, uzdižući ovu kreaciju, mijenjajući ga iznutra.

Shvaćajući poziv na svetost, prepoznajemo da nitko od nas ne ide svojim životnim putem sam. Bog je uz nas, poziva nas, potiče, bodri u Duhu Svetomu da odgovorimo Isusovom milostivom pozivu da postanemo njegova posvojena braća i sestre, te da on može našim prihvaćanjem vjere tako promijeniti naš život da budemo vrijedni biti predstavljeni Ocu kao dio njegove obitelji.

Naš poziv da slijedimo Krista razlikuje nas od svijeta. Uvijek ćemo se, do neke mjere, naći u opoziciji naspram "svijeta". Danas je ovo posebno naglašeno kada je svaki vjernik izazvan komforom i kulturom našega vremena. U doba u kojem su sekularnost i materijalizam u stalnome porastu, oni koji žive po Duhu pozvani su da postave primjer koji će nositi svjedočanstvo dobrote Kristove i njegovog načina života u

doba koje se čini tako nepovoljnim za stvari Duha.

Jedan od uvida svetog Josemarije koji sam ja doživio posebno ohrabrujućim jest prepoznavanje da sve što činimo, iz dana u dan, ima vlastitu duhovnu energiju koja izmjenjuje. Naše zalaganje da njegujemo i brinemo za ovaj svijet u kojem smo stvoren na sliku i priliku Božju može imati trajnu duhovnu vrijednost. Mi ne živimo, na neki način, duhovno odvojeni od prve kreacije koja je znak Božje ljubavi. Naprotiv, u ovome svijetu, sa svim njegovim vremenitostima, pronalazimo sredstva putem kojih se kraljevstvo Božje, carstvo milosti, dominacija Duha ostvaruje.

Svaki od nas može naći utjehu u toj viziji da puno toga što činimo prima trajnu vrijednost. Naš svakidašnji trud koji sačinjava naše aktivnosti postaje ne samo rad naših ruku,

zarađivanje našeg svagdašnjeg kruha, očitovanje životnih prilika, što sve on jest, ali i puno više od toga. Naš posao, naš svakodnevni trud, postaje Djelo Božje do mjere do koje smo mi i naš posao povezani s Kristom i njegovim križem..

Evangelje izabrano za današnji dan podsjeća nas kako naš rad, za koji nam se katkada čini da ne donosi ploda, može biti pretvoren u bogat dobitak. Ono što je potrebno jest otvorenost prema Riječi. Isus im je rekao "Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov ."

Na njegovu zapovijed oni su to i učinili i "uhvatiše veoma mnogo riba."

Isus je tada rekao Petru: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!"

Kristove riječi i njegovo evangelje predstavljaju za nas izazov koji nam dopušta da vjerujemo da ono što

radimo u svakodnevnom životu, aktivnosti našega života, rad koji je dio ljudskih okolnosti, može uistinu biti izmjenjujuća, živototvorna akcija mijenjanja svijeta.

Osnaženi Duhom Svetim, osvjetljeni Isusovom riječi, ojačani njegovim križem, sada vidimo puno bogatiju stvarnost. Naš život i ono što mi radimo postaje u snazi Duha Svetoga transformirajuće sredstvo novoga stvaranja..

Kao što je Bog stvorio sve što postoji, u prvome stvaranju, sada nas osnažuje u univerzalnom pozivu na svetost, u izazovu na sveobuhvatni odgovor Duhu, da postanemo sredstva novog stvaranja.

Danas, kako nas je papa Ivan Pavao II u svojoj homiliji na kanonizaciji svetog Josemarije podsjetio, izazov "Duc in Altum," "izvezi na pučinu", proširen je na sve nas.

Primjerom svetog Josemarije koji je pred nama možemo njegovim posredovanjem obnoviti viziju nove zapovijedi milosti. Možemo se ponovno povezati s novim stvaranjem, da postanemo skroz na skroz sve na što nas Krist poziva.

Očitovanje Kraljevstva počinje našom otvorenošću prema riječi, našem predanju u vjeri, i našoj hrabrosti da svakog dana činimo djela Božja. Na ovaj način sve što činimo omogućuje milosti Duha da u nama, i kroz nas, donese istinsko očitovanje Kraljevstva. Time postajemo posrednici novoga stvaranja.

Ovo je uzvišen poziv i upravo onaj na koji smo pozvani. Danas slavimo nasljeđe svetog Josemarije koji nije samo prepoznao poziv i živio ga, već je pružio inspiraciju svima angažiranim u Djelu Božjem da se

radujemo onome što jesmo i izazovu mijenjanja svijeta.

**Most Reverend Donald W. Wuerl,
S.T.D.**

nadbiskup Washingtona

Bazilika nacionalnog svetišta
Bezgrešnog Začeća

Washington, D.C.

četvrtak, 26. lipanj 2007

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sveti-josemaria-nas-
izaziva-da-promijenimo-svijet/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sveti-josemaria-nas-izaziva-da-promijenimo-svijet/)
(11.07.2025.)